

I konstens värld

Från 4 amerikanare till Midvinterblot

OLLE GRANATH

UTFÖRANDE: 176 s. Häftband. Illustrerad.

Format 175 × 235 mm.

ISBN: 978-91-989128-5-2

12

I konstens värld

»NÅGON GÅNG VID 1960-TALETS mitt på Operabaren i ett sällskap med konstnärer och andra likasinnade var det någon som ställde den återkommande frågan: »Vad är konst?»

»Är allting konst?» hette sammanfattningen i bokform av den konstdebatt som rasat i pressen vid den här tiden. Det skulle dröja några år innan svallvågorna lagt sig. Så även denna kväll. Åsikterna var många. Konstnären Sten Eklund satt länge tyst tills dess att han lyfte blicken från bordets marmorskiva och sa: »Man slår i varje fall inte ihjäl någon medan man håller på!»

Repliken har bitit sig fast hos mig. Definitionens generösa och elastiska karaktär gör den giltig i alla skapande sammanhang. Allmängiltigheten kan aldrig göra den tandlös.

Jag skulle kunna tillägga, med en något fredligare betoning, att konsten gör att man aldrig behöver känna sig ensam.«

UPPTAKTEN till Olle Granaths självbiografi slår an tonen och ger en vink om författarens hållning till konsten. Men hans väg till konsten var inte given. Efter en kringflyttande upp-

växt påbörjas studier vid Stockholms högskola i konsthistoria, ett ämnesval som mötte viss skepsis i familjen. Studierna varvas med ströjobb som hamnarbetare och resor till konstens Italien, och allt oftare blir extrajobben inriktade mot konst, i utställningar och som skribent.

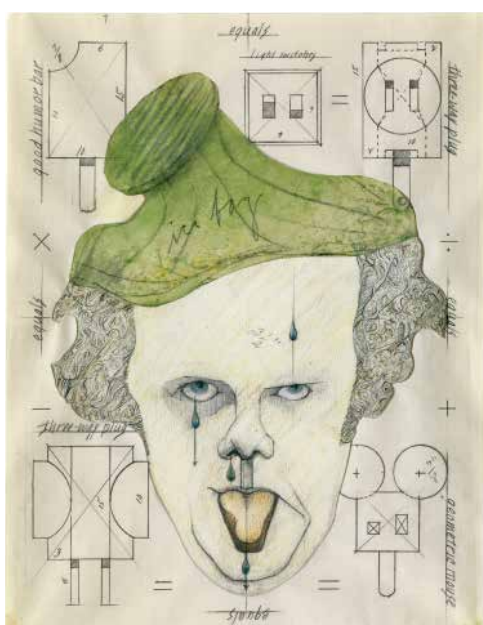
Efter flera år som konstkritiker, främst på Dagens Nyheter, tar museerna över. Först Moderna Museet, från genombrottsåren med Pontus Hultén och popkonstnärer som Oldenburg och Warhol till tiden som chef och de stora utställningarna med Chagall, Matisse

Detalj från utställningsaffisch, Moderna Museet. Förskolepedagogiken i Reggio Emilia var temat för två utställningar på 1980-talet.

APPELL FÖRLAG

Carl Larssons »Midvinterblot« på Nationalmuseum. — Giorgio de Chirico, »Barnets hjärna«.
Från Claes Oldenburgs utställning på Moderna Museet 1977. — Publikrusning till Chagallutställning 1982.

och Picasso. Sedan Nationalmuseum och posten som överintendent. Och den långa serien med utställningar fortsätter, med den stora Goyautställningen som en av höjdpunkterna. Hit hör förstås även historien om hur »Midvinterblot« slutligen hamnar på dess tänkta plats i museets trapphall.

MED LÄTT HAND tecknar Olle Granath en livsbana i konstens värld. Intermezzon saknas inte! Chagall i filttofflor, en åldrad Salva-

dor Dalí utnyttjad av »rådgivare«, transporter av mästerverk i en enkel skåpbil, franska tullregler och Venedigbiennaler som inte blir av. Ekonomiska realiteter, säkerhetsfrågor och organisatoriska irrgångar hör också till museivärldens vardag, liksom en dos politisk påverkan. I skildringen av alla möten med konstnärer, alla samtal med kritiker och samarbeten bakom utställningarna, växer bilden fram av en person med en stark känsla för konsten, med ett öppet öga för dess värde.